

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a sudcov JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu **Fusion Group s.r.o.**, so sídlom Jarková 40, Prešov, *zastúpeného ...*, proti žalovanému **Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 06. júna 2017 číslo: SK/0751/99/2016 a rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj. Obrancov mieru 6, Prešov zo dňa 31.10.2016 číslo: P/0236/07/16, na základe správnej žaloby vo veci správneho trestania takto

r o z h o d o l :

Žalobu **zamieta**.

Náhradu trov konania účastníkom **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

1. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 06.06.2017 rozhodol žalovaný o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0236107/16 zo dňa 31.10.2016 (rozhodnutie

inspektorátu SOI), ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) uložená peňažná pokuta vo výške 900,- Eur pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a), § 10a ods. 1 písm. k, § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa podľa § 59 ods. 9 Správneho poriadku napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti ako aj v príslušnej časti odôvodnenia zmenil tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa vypustil, a „pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa sa účastníkovi konania: Fusion Group s.r.o. sídlo: Jarková 40, 080 01 Prešov, ICO: 47 154 276 (ďalej „účastník konania, žalobca“), kontrola vykonaná dňa 29.06.2016 v prevádzkarni - Kaviareň „Cuba Libre Rum & Cigar House“, Jarková 40, Prešov, podľa § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa ukladá peňažnú pokutu vo výške 600,-Eur . Uloženie pokuty je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto doručenia rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet do štátnej pokladnice (č. účtu špecifikované na str. 1 rozhodnutia žalovaného) spolu s variabilným symbolom. Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny“.

2. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaného konštatoval, že inšpektorát SOI rozhodnutím uložil účastníkovi konania peňažnú pokutu vo výške 900,-Eur pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a), § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 29.06.2016 v prevádzkarni účastníka konania - Kaviareň „Cuba Libre Rum & Cigar House“, Jarková 40, Prešov zistené, že tento porušil povinnosť predávajúceho predávať výrobky v správnej miere, povinnosť oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov a zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli zreteľne označené údajmi o množstve. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.
3. Žalovaný preskúmaním napadnutého rozhodnutia inšpektorátu SOI ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia nakoľko v inšpekčnom zázname bol nedostatočne zaznamenaný skutkový stav. Z inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly zo dňa 29.06.2016 vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť predávajúceho predávať výrobky v správnej miere, pretože v kontrolnom nákupe v celkovej správnej hodnote 8, 22 Eur účtovanom v celkovej hodnote 8, 80 Eur nebola dodržaná deklarovaná a účtovaná miera 40 ml u odpredaných nápojov 2x Finlandia 40% á 2,90 Eur/40 ml. v jednom prípade o 5 ml a v druhom prípade o 3 ml po zohľadnení tolerancie 1 ml čím vznikol rozdiel v hodnote 0,58 Eur v neprospech spotrebiteľa. Pri kontrole dodržiavania deklarovanej miery alkoholických nápojov bol použitý odmerný valec (certifikát o overení č. 0100/321.6/08) vydaný Slovenskou legálnou metrológiou, n.o.. Banská Bystrica. Išlo o odmerný valec s triedou presnosti A a s platnosťou overenia bez obmedzenia. Pokiaľ ide o objem predmetného odmerného valca, inšpektori SOI uviedli v inšpekčnom zázname len informáciu, že ide o odmerný valec príslušného objemu, pričom tento objem bližšie nešpecifikovali. V odvolaní účastník konania namietal, že správny orgán

pri odsúhlasovaní správnosti podaných množstiev alkoholického nápoja poskytol toleranciu 1 ml, avšak neuviedol podľa ktorého záväzného predpisu túto toleranciu poskytol. Účastník konania poukázal na závažnú skutočnosť, že správny orgán nezohľadnil najvyššiu dovolenú chybu odmerného valca, ktorá mala byť použitá pri meraní miery alkoholického nápoja, ktorá je stanovená vo vyhláske Úradu pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 210/2000 Z. z o meradlách a metrologickej kontrole (ďalej len „vyhláška č. 210/2000 Z. z.“), príloha C. 55.tabuľka č. 2. Keďže v inšpekčnom zázname nie je uvedená presná špecifikácia objemu odmerného valca a správnosť poskytnutej tolerancie 1 ml nie je možné overiť v zmysle vyhlášky č.210/2000 Z. z. má žalovaný za to, že vykonanou kontrolou nebolo spoľahlivo preukázané porušenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k vypusteniu jedného správneho deliktu, a tým aj zúženiu rozsahu konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, žalovaný pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

4. Povinnosťou účastníka konania bolo oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov: zabezpečiť, aby nim predávané výrobky boli zreteľne označené údajmi o množstve; čo účastník konania porušil.
5. Dňa 29.06.2016 v prevádzkarni Kaviareň „Cuba Libre Rum & Cigár House“, Jarková 40, Prešov vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom - zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 391/2015 Z. z.“). Zároveň bolo zistené, že v čase kontroly sa v ponuke na predaj nachádzalo 26 druhov nápojov a pochutín, u ktorých boli zistené nedostatky v plnení informačných povinností, a to chýbajúce označenie údajmi o množstve. S uvedeným nedostatkom sa v čase kontroly v ponuke pre predaj nachádzali druhy výrobkov, ktoré žalovaný podrobne špecifikuje na strane 3 preskúmaného rozhodnutia.
6. Na základe zisteného skutkového stavu bolo dňa 31.10.2016 vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty vo výške 900,- Eur pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a), § 10a ods. 1 písm. k, § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa.
7. Proti tomuto rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie, v ktorom uviedol, že podklad pre správne konanie, inšpekčný záznam z kontroly zo dňa 29.06.2016, ako aj rozhodnutie Inšpektorátu SOI zo dňa 31.10.2016 je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a dôkazov, že skutkový stav je nedostatočne a neobjektívne zistený a rozhodnutie neobsahuje predpísané náležitosti. Argumentoval, že riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku miesta a časuje nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a

aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia alebo sankcie boli uložené. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, porušil § 47 ods. 7 Správneho poriadku. Poukázal na závažnú skutočnosť, že správny orgán nezohľadnil najvyššiu dovolenú chybu odmerného valca, ktorý mal byť použitý pri meraní miery alkoholického nápoja, ktorá je stanovená vo vyhláske č. 210/2010 Z. z. príloha č. 66, tabuľka č. 2. Uviedol, že správny orgán nezabezpečil žiadnym relevantným spôsobom dôkaz o vyjadrení čašníčky ... v inšpekčnom zázname. Fonnálne citovanie právneho ustanovenia bez bližšieho uvedenia presného opisu skutku a následným nepredložením dôkazu o tvrdení správneho orgánu nepreukazuje porušenie povinnosti žalobcom. Tvrdil, že ani vyjadrenie jeho zamestnanca nezbavuje správny orgán toto tvrdenie riadnym a relevantným dôkazom preukázať, nepostačuje len konštatovať porušenie právneho predpisu bez ďalšieho opisu skutku tak, aby nebolo možné ho zameniť s iným. Správny orgán neuviedol v odôvodnení rozhodnutia, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, pričom zoznam týchto podkladov mal správny orgán uviesť do odôvodnenia rozhodnutia, čo je podľa žalobcu v rozpore s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalobca tiež poukázal na jednostrannosť, účelovosť vedenia správneho konania správnym orgánom bez akceptovania zásady súčinnosti pri správnom konaní. Správny orgán nenariadil pred vydaním rozhodnutia ústne pojednávanie, čím sa nemohol pred vydaním rozhodnutia vo veci vyjadriť a na podporu svojej argumentácie sa odvolal na nález Ústavného súdu SR č. 231/2010 a rozsudok NS SR č. 5Sžo/235/2010. Zároveň žalobca poznamenal, že aj odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy o správnych sankciách vyjadriло princíp viazanosti právom v čl. 1., v ktorom európske správne právo rozšírilo správne konanie o záruky - právo byť vypočutý. Ďalej uviedol, že o vykonaných dôkazoch nebola nikdy správnym orgánom prvého stupňa spísaná riadna zápisnica za účasti žalobcu a v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa sa nemohol vyjadriť k veci ústne, nemal možnosť byť prítomný pri výsluchu svedkov a nemohol im klásť otázky, pričom sa ústneho pojednávania vopred nevzdal. Samotný inšpekčný záznam nepostačuje na preukázanie tých skutočností, ktoré sú pre posúdenie veci relevantné. Nemôže sa stať listinným dôkazom len preto, že je zachytený na papieri, nakoľko papier je len nosičom informácie o možnom dôkaznom prostriedku. Z uvedených dôvodov považoval predmetné rozhodnutie za nezákonné a žiadal odvolací orgán o jeho zrušenie v celom rozsahu.

8. Žalovaný ako príslušný odvolací orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany prvostupňového správneho orgánu v rozsahu porušenia § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa spoľahlivo preukázaný a správne právne posúdený. S odvolacími dôvodmi účastníka konania sa žalovaný nestotožnil a považuje ich za účelové v snahe vyhnúť sa spravodlivému postihu za vyššie citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania namietal výlučne procesný postup priebehu kontroly, ako aj procesné vady v správnom konaní na prvom stupni. S odvolacími námietkami sa žalovaný podrobne vysporiadal na strane 6 až 10 preskúmaného rozhodnutia.
9. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a navrhol vrátiť vec

žalovanej na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

10. V žalobných bodoch 1./ až 6./ podrobne a opakovane namietal porušenie práva na vyjadrenie sa k podkladom pre rozhodnutie, nezákonný postup správneho orgánu, nenariadenie ústneho pojednávania, nezákonnosť dôkazných prostriedkov, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a pre nezrozumiteľnosť. Dôvodil, že ešte pred vydaním rozhodnutia nemal možnosť vyjadriť sa k oznámeniu o začatí správneho konania a vyjadriť sa k dôvodom pre správne konanie, k spôsobu jeho zistenia, nakoľko žalovaný mu dňa doručenia oznámenia o začatí správneho konania ani do dňa doručenia napadnutého rozhodnutia nedoručil, resp. nepredložil inšpekčný záznam z vykonanej kontroly. Žalovaný v podaní ani nenariadil ústne pojednávanie a nevykonal dôkazy riadnym spôsobom. Dôvodil, že zamestnanec žalobcu nemá zákonnú povinnosť vykonať pokyny žalovaného, ktoré sú mu dané bez zákonného dôvodu. Žalovaný sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s funkciou osoby, s ktorou inšpektori žalovaného mali komunikovať. Inšpektori do inšpekčného záznamu len formálne uviedli, že ... mal byť oprávnenou osobou a toto tvrdenie napríklad neoverili predložením pracovnej zmluvy resp. predložením dokladu o oprávnenosti tejto osoby konať za žalobcu tak, ako keby bolo konané so žalobcom. Záväznú povinnosť v inšpekčnom zázname boli uložené pre žalobcu, a nie pre zamestnanca žalobcu, okrem pokynu uloženého pre zamestnanca žalobcu - informovať žalobcu o vykonanej kontrole, pričom ani tento pokyn nemá oporu v zákone, je uložený bez právneho dôvodu, nakoľko žalovaný môže vyžadovať podľa § 4, ods.2, písm. b) zákona č. 128/2002 Z.z. iba odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladať ochranné opatrenia na ich odstránenie. Zamestnanec žalobcu nie je ani kontrolovanou osobou. Žalovaný môže konať len to, čo mu zákon dovoľuje v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy. K odvolávaniu sa žalovaného na rýchlosť a na hospodárnosť konania (9.strana 1.odsek) žalobca poukázal, že žalovaný je ten, kto porušil zásadu rýchlosti správneho konania, keď druhostupňové rozhodnutie vydal po irelevantne odôvodnenej lehote až 6 mesiacov po podaní odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu. Odvolávanie sa žalovaného na predĺženie lehoty na vydanie druhostupňového rozhodnutia z kapacitných dôvodov je irelevantné a nezákonné. Žalobca nenamietal skutočnosť, že musí byť prítomný pri výkone kontroly, avšak namietal postup žalovaného pri dokazovaní skutkových zistení z dôkazných prostriedkov a porušovaní práva na obhajobu žalobcu, keď už pri samotnej kontrole žalovaný vykonáva úkony, ktoré majú povahu rozhodnutia, ktorými ukladá povinnosti pre žalobcu, to znamená, že svojim konaním autoritatívne zasahuje do chránených práv žalobcu, pričom zákonný postup v takýchto prípadoch je daný. Nie je už uvedené, za prítomnosti ktorej osoby uvedené nedostatky mali byť zistené. Žalovaný uviedol, že s obsahom inšpekčného záznamu bola oboznámená oprávnená osoba prevádzkar, to znamená, že to, čo je uvedené v zázname nebolo ani pri kontrole ani v správnom konaní vykonané ako dôkaz. Inšpekčný záznam žalovaný do rozhodnutia len citoval a dokonca ho žalobcovi, ako obvinenému zo spáchania správneho deliktu, v konaní ani neprečítal. Prečítanie inšpekčného záznamu, ako dôkazného prostriedku pred začatím správneho konania a pred obvinením žalobcu, nemôže mať povahu dôkazu a nemôže byť v konaní použitý ako dôkaz. Žalobca namietal, že správne

konanie pred správnym orgánom sa viedlo len písomne a len správnym orgánom. Týmto postupom správneho orgánu boli v správnom konaní závažným spôsobom porušené ústavné práva žalobcu, ako aj procesné práva, prislúchajúce účastníkovi konania z Dohovoru. Uvedenú vadu konania žalobca považuje za takú vadu konania, ktorá mohla mať a má vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia o uložení pokuty. Z povahy veci je zrejmé, že si priam vyžadovala nariadenie ústneho pojednávania. Bolo povinnosťou žalovaného konania odstrániť a ústne pojednávanie nariadiť pred vydaním druhostupňového rozhodnutia. Z rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že žalovaný výslovne ignoruje právny predpis vyššej právnej sily akým je, podľa názoru žalovaného len odporúčanie výboru ministrov Rady Európy. V žalobnom bode 4/ žalobca namieta nezákonnosť dôkazných prostriedkov. Žalobca je toho názoru, že inšpekčný záznam bez jeho vykonania ako dôkazu v správnom konaní nemôže byť použitý ako dôkaz v správnom konaní, nakoľko ako dôkaz bol získaný nezákonným spôsobom. Zákon č. 128/2002 nestanovuje povinnosť správnemu orgánu spísať inšpekčný záznam z vykonanej kontroly resp. nestanovuje ani náležitosti tohto podkladu pre správne konanie a rozhodnutie a neurčuje ani postup ako má správny orgán postupovať pri vykonávaní tohto podkladu na rozdiel od iných podobných zákonov napr. zákon č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce, ktorý výslovne ukladá povinnosť pre kontrolný orgán vypracovať v prípade zistenia nedostatkov protokol o výsledku inšpekcie práce a tento následne s kontrolovanou osobou prerokovať. Žalovaný si nežadovávajú dostatok dôkazov na svoje rozhodnutie, resp. rozhodnutie je vydané na základe neúplného, nedostatočného a neobjektívne zisteného a zadokumentovaného stavu. Inšpekčný záznam, ako listinný dôkaz, je prípustným dôkazným prostriedkom, musí byť však riadne ako dôkaz vykonaný. Žalovaný vôbec nenariadil ústne pojednávania ani neoznámil žalobcovi, že bude vykonávať dokazovanie mimo ústneho pojednávania. V prípade žalobcu ústne pojednávania neprebehlo, inšpekčný záznam nebol žalobcovi ani prečítaný, bol použitý len ako citovaný. Žalovaný nezdôvodnil, prečo uveril len inšpektorom žalovaného a prečo žalobcovi neuveril. Žalovaný sa v správnom konaní obmedzil len na to, že žalobca sa k oznámeniu o začatí správneho konania písomne nevyjadril a žalovaný kontrolné zistenia zaznamenané v inšpekčnom zázname považoval za dostatočné. Procesná pasivita žalobcu sama o sebe neoprávňovala žalovaného k záveru, že postačí vychádzať z inšpekčného záznamu, ako jediného dôkazu o porušovaní povinnosti žalobcom. S ohľadom na skutočnosť, že sankčné konanie má charakter trestného konania v zmysle čí. 6 Dohovoru je potrebné, aby bol žalovaný tým, kto mal preukázať vinu žalobcu bez pochybnosti. Podľa názoru žalobcu mali inšpektori nespochybniteľné uviesť, že požadovaná informácia o alternatívnom riešení sporov sa nenachádza ani v reklamačnom poriadku, nakoľko táto informácia sa najčastejšie práve tam uvádza. Inšpekčný záznam je dosť strohý, priam nepreskúmateľný a neurčitý. Inšpektori správneho orgánu vôbec informačne nevyťažili žalobcu. Dôkaz je vykonaný vtedy, ak je ukončené dohadovanie o dôkaznom prostriedku, pričom v tomto prípade dohadovanie neprebehlo, to znamená, že inšpekčný záznam nemôže slúžiť v tomto správnom konaní ako dôkaz. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/123/2015 zo dňa 26.04.2017 ako aj Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 4 Ads 177/2011-120, z ktorých vyplýva, že úradný záznam má len povahu prvotnej informácie vo veci, no nie je možné považovať ho za dôkaz. Sila tohto podkladu sa však v správnom konaní rovná sile len

podpornému dôkazu. Informácie z inšpekčného záznamu si žalovaný neoveril zadovážením a vykonaním dôkazov vyplývajúcich z inšpekčného záznamu, napríklad svedeckou výpoveďou inšpektorov, či ďalších relevantných osôb. V žalobnom bode 6/ žalobca poukázal na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, čím žalovaný porušil § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalovaný nedodrжал zásadu materiálnej pravdy, zisťoval skutkový stav v nutnej miere sám, pričom do správneho konania sa musí premietat' aj zásada prejednávacia, keďže žalobcovi ukladá povinnosť označiť dôkazy. Žalobca zároveň poukázal aj na nezrozumiteľnosť, nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia, resp. na rozpor výroku s jeho odôvodnením. Z dôvodu, že vo výroku rozhodnutia žalovaný uvádza, že zmenu vo výške pokuty z 900,- Eur na 600,-Eur, pričom v odôvodnení rozhodnutia na 10. strane 1. odsek druhá veta uvádza, že; "... Preto odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzi ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu...". Pre žalobcu je nezrozumiteľné, či žalovaný znížil pokutu, alebo ju neznížil, nie je zrejmé, ako žalovaný vlastne postupoval vydaním druhostupňového rozhodnutia a aké povinnosti má vykonať. Žalobca v súlade s § 182 ods. 1 písm. g) SSP žiadal nariadiť pojednávanie.

11. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.10.2017 k žalobe zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúvanom rozhodnutí, žiadal žalobu zamietnuť a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznať.
12. K vyjadreniu žalovaného k správnej žalobe zaslal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie (dupliku) doručené súdu 25.01.2018.
13. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právom alebo právom chránených záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanoveným týmto zákonom.
14. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.
15. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.
16. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.
17. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.
18. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia

žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

19. Predmetom preskúmania je rozhodnutie o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobcovi na základe kontroly vykonanej dňa 29.06.2016 v prevádzkarni- Kaviareň „Cuba Libre Rum & Cigar House“, Jarková 40, Prešov.
20. Úlohou súdov v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa Správneho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán zabezpečil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci riadne skutkový stav, či konal v skutočnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi i inými relevantnými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo v zákonom predpísané náležitosti t. j., či napadnuté rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu, ktorý predchádza vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či prípadné procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.
21. Právny rámec vo veci tvorí zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spolu s ustanoveniami zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“).
22. Podľa § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.
23. Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom. Citované zákonné ustanovenie ukladá predávajúcemu povinnosť informovať spotrebiteľa v prípade, ak nebude spokojný so spôsobom ako účastník konania vybavil jeho reklamáciu alebo inak porušuje jeho práva, možnosť podať návrh na príslušný subjekt.
24. Podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o

- dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov.
25. Vykonanou kontrolou bol nepochybne zistené, že účastník konania svoju povinnosť predávajúceho porušil, keď nezabezpečil, aby ním predávaných 26 druhov nápojov a pochutín formou nápojového lístka bolo označených údajom o odpredávanom množstve/hmotnosti.
 26. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 Eur ; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 Eur.
 27. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.
 28. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (zákon č. 128/2002 Z.z.), slovenská obchodná inšpekcia je pri kontrole oprávnená
a/ vydávať záväzné pokyny na odstránenie nedostatkov, b/ požadovať od kontrolovaných osôb potrebné informácie a doklady, g/ vykonávať kontrolné nákupy.
 29. Podľa § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 128/2002 Z. z., inšpektor na základe výsledkov kontroly predaja výrobkov alebo poskytovania služieb nariadi záväzným pokynom kontrolovanej osobe vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.
 30. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z., opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam. Ak kontrolovaná osoba s opatreniami podľa ods.1 nesúhlasí, môže proti nim podať do troch dní odo dňa doručenia písomné námietky. Námietky nemajú odkladný účinok. O námietkach rozhodne riaditeľ inšpektorátu do piatich dní od ich doručenia. Rozhodnutie sa doručí kontrolovanej osobe a je konečné.
 31. Podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, na konanie podľa toho zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem § 20 ods.3 písm.e/ až h/ a § 21 a § 26a, ak osobitný predpis neustanovuje inak.
 32. Podľa § 3 ods.4 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.
 33. Podľa § 21 ods. 1 (veta prvá) Správneho poriadku, správny orgán nariadi

pojednávane, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.

34. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.
35. Podľa § 34 ods. 4, ods.5 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.
36. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať prepísané náležitosti.
37. Podľa § 47 ods.1 veta prvá, ods.2, ods.3 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.
38. Žalobca v žalobe namieta pochybenia žalovaného od jeho prvého úkonu vykonaného voči žalobcovi ako aj počas celého správneho konania. Uvedené procesné pochybenia správneho orgánu sú takou vadou konania vedeného správnym orgánom, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže nemal možnosť vyjadriť sa k oznámeniu o začatí správneho konania z dôvodu, že žalovaný nepredložil žiaden podklad na jeho začatie. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na uplatnenie zásady jednotnosti konania, v zmysle ktorej je správne konanie jedným celkom od podania až po jeho právoplatné ukončenie. Z inšpekčného záznamu, ale aj z oznámenia o začatí správneho konania bolo zrejmé, ktoré ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa žalobca porušil a konkrétne aj akým spôsobom žalobca porušil svoje povinnosti. Zamestnanec žalobcu (prevádzkar) bol povinný oboznámiť žalobcu s výsledkom kontroly vykonanej dňa 29.06.2016 t. j. okrem iného odovzdať žalobcovi aj inšpekčný záznam z vykonávanej kontroly s poukazom na ustanovenie § 6 ods. 2 prvá veta zákona č. 128/2002 Z. z..
39. K žalobnému bodu 2/ týkajúceho sa nezákonného postupu správneho orgánu pri výkone kontroly, že správny orgán nekonal s oprávnenou osobou, keďže inšpekcia bola vykonaná v prítomnosti zamestnanca žalobcu, ktorému bol inšpekčný záznam odovzdaný spolu s uloženým opatrením, správny súd poukazuje predovšetkým na § 15 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodného zákonníka), podľa ktorého kto bol pri

prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Podľa § 16 Obchodného zákonníka podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. Správny súd dáva do pozornosti právny názor Najvyššieho súdu uvedený v rozsudku ISžo/112/2007 zo dňa 11.03.2008, z ktorého vyplýva, že žalobca ako predávajúci je zodpovedným subjektom za porušenie povinnosti vyplývajúcich zo zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a vzhľadom na § 15 a § 16 Obchodného zákonníka zodpovedá za konanie osôb, ktoré boli poverené výkonom činnosti v predmetnej prevádzke žalobcu. Nemožno sa preto stotožniť s námietkou žalobcu, že nebol oboznámený s výsledkami kontroly, pretože tieto boli nesporne doručené príslušnému zamestnancovi žalobcu prítomnému pri výkone inšpekcie v priestoroch prevádzky. Pokiaľ inšpektori konali s vedúcim pracovníkom prevádzky podľa § 15 Obchodného zákonníka konali de facto so žalobcom. Správny súd sa stotožnil so záverom správneho orgánu, že pri výkone kontroly v prevádzke žalobcu nie je potrebná prítomnosť štatutárneho zástupcu, ale osoby znalej pomerov na prevádzke a tejto osobe bolo v závere kontroly umožnené uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu pri zisťovaní, ktorého bol osobne prítomný, t. j. mal zároveň možnosť namietat nesprávnosť zaznamenaného skutkového stavu. Prevádzkar je oprávnený konať v mene žalobcu v rámci všetkých jeho činností tak, že úkon tohto zamestnanca zaväzuje podnikateľský subjekt žalobcu na spoluprácu pri výkone kontroly na prevádzke žalobcu, ktorá je vykonávaná v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 128/2002 Z. z. možno považovať za úkon obvyklý, t. j. nie za nezvyčajný, neočakávaný alebo nepredvídateľný ako niečo, na čom by zamestnanec žalobcu v postavení prevádzkara nebol oprávnený. Povinnosť doručiť inšpekčný záznam spolu s uloženým opatrením si správny orgán splnil odovzdaním inšpekčného záznamu poverenému zamestnancovi žalobcu po skončení kontroly.

40. Aj žalobný bod 3/ o nenariadení ústneho pojednávania vznesený žalobcom, je nedôvodný. Nariadenie ústneho pojednávania nie je zákonnou povinnosťou správneho orgánu pri prejedávaní správneho deliktu. Konanie pred správnym orgánom je upravené zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a tak pri prejednaní správneho deliktu neprichádza do úvahy aplikácia ustanovení zákona o priestupkoch, ktorý ústne prejednanie priestupkov nariaďuje obligatórne. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na právne závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžo/262/2015 zo dňa 01.12.2016. Nariadenie ústneho pojednávania správnymi orgánmi vo veciach správnych deliktov a iných správnych deliktov je len fakultatívne. V rámci tejto kategórie správnych deliktov sa zásada ústnosti neuplatňuje, a to spolu so zásadou verejnosti a bezprostrednosti (rozsudok Najvyššieho súdu Sr sp.zn. 6Asan/2/2016 zo dňa 13.decembra 2017). V zmysle Správneho poriadku nariadenie ústneho pojednávania je ponechané na správnej úvahe správneho orgánu a jeho správna úvaha závisí od skutkových okolností v danej veci. V prípadoch, kedy má správny orgán po vykonanej inšpekcii dostatok dôkazov na rozhodnutie, kedy je skutkový stav dostatočne zistený a spoľahlivo preukázaný pre rozhodnutie, nariadenie ústneho pojednávania nie je obligatórne a takýto postup správneho orgánu nemožno považovať za odňatie možnosti účastníka konania konať, keďže je na správnej úvahe správneho orgánu, či pre potreby dokazovania vo veci

nariadi ústne prejednanie. Z judikatury Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ale aj Ústavného súdu SR vyplýva, že nenariadenie ústneho pojednávania nie je porušením čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vo vzťahu k ústnosti verejnosti konania v prípadoch, kedy skutkové okolnosti veci nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitou. Vzhľadom na skutkový stav zistený pri vykonaní inšpekcie v tejto veci, by ústne pojednávanie neprispelo k objasneniu veci (II. ÚS/134/2014, sp. zn. 10Sžo/286/2015 a 4Sžo/I 45/2015). Zámer nenariaďovať v konaniach podľa zákona o ochrane spotrebiteľa ústne pojednávanie, napokon zákonodarca explicitne vyjadril v zákone č.397/2008 Z.z. s účinnosťou od 01.novembra 2008, ktorým bol novelizovaný zákon o ochrane spotrebiteľa.

41. K námietke žalobcu o nezákonnosti dôkazných prostriedkov, hlavne inšpekčného záznamu ako listinného dôkazu, správny súd argumentuje, že inšpekčný záznam je obvykle podstatným zdrojom pre zistenie skutkového stavu v správnom konaní a bol inšpektormi prvostupňového správneho orgánu vyhotovený v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z. (§ 6 ods. 2.) Žalobca zastúpený svojím zamestnancom nevytkol žiadne pochybenie a nemal výhrady k vykonanej kontrole mal možnosť navrhnúť dôkazy alebo ich vykonávanie pred vydaním rozhodnutia, dokazovanie prebehlo v súlade s § 34 Správneho poriadku. Nie je možno súhlasiť s názorom žalobcu, že dôkaz je vykonaný vtedy, ak je ukončené dohadovanie o dôkaznom prostriedku nakoľko z ustanovenia § 34 ods. 4 Správneho poriadku vyplýva, že vykonanie dôkazov patrí správne orgánu.
42. Rozhodnutia správnych orgánov boli vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a odôvodnené v súlade s § 47 ods. 1 až 3 Správneho poriadku. Správne orgány dôvodili, že požadovaná informácia o alternatívnom riešení sporov sa nenachádzala ani v reklamačnom poriadku ani ju zamestnanec žalobcu ústne neoznámil spotrebiteľovi, t. j. inšpektorom SOI. Zároveň je nepochybné, že žalobca bol postihovaný aj za porušenie § 12 ods. 2 o ochrane spotrebiteľa, keď v čase kontroly sa v ponuke na predaj nachádzalo 26 druhov nápojov a pochutín, u ktorých boli zistené chýbajúce označenie údajmi o množstve. Pokiaľ sa dokazovanie vykonáva zjednodušeným spôsobom, t. j. kontrolné zistenia inšpektorov SOI sú zaznamenané v inšpekčnom zázname o výkone kontroly, písomné vyjadrenia a iné listiny predložené účastníkom konania, žalobca už pred vydaním rozhodnutia musel predpokladať z akých skutkových zistení vychádzal prvostupňový správny orgán. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu, následné začatie správneho konania a následne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie. V zmysle § 23 ods. 1 Správneho poriadku žalobca ako účastník konania mohol využiť svoje právo na nazretie do spisu, robiť si z neho výpisy, odpisy, kópie.
43. V tejto súvislosti správny súd poukazuje, že nie je súdom skutkovým ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Preskúmaním obsahu administratívneho spisu a žalobou napadnutého rozhodnutia správny súd zistil, že totožné námietky, ako uviedol žalobca v podanej

žalobe podal aj v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Správny súd zistil, že so všetkými právne relevantnými a podstatnými námietkami žalobcu sa žalovaný dôsledne vysporiadal. Nie je úlohou správneho súdu opakovať odpovede na tieto žalobné námietky, pokiaľ sa s totožnými odvolacími námietkami dostatočne vysporiadal žalovaný v rámci odvolacieho konania. Žalovaný logickým a konzistentným spôsobom sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami žalobcu ako odvolateľa.

44. S právnym posúdením ako aj správnymi závermi žalovaného sa správny súd stotožnil. Správny orgán uložil pokutu v rámci správnej úvahy v zákonom stanovených limitoch, uplatnil v určenom rozsahu svoju diskrečnú právomoc, určil výšku sankcie za použitia správnej úvahy v súlade so zásadami logického uvažovania. Z ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva obligatórna povinnosť orgánu dozoru v prípade zistenia porušenia povinnosti uložiť sankciu. Keďže vykonanou kontrolou nebolo spoľahlivo preukázané porušenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie vo výrokovej časti tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa vypustil a znížil aj výšku sankcie zo sumy 900,- eur na sumu 600,- eur. Žalovaný skúmal, či s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu by mohol znížiť výšku uloženej pokuty v sume 600,- eur avšak ak by túto pokutu znížil, vybočil by z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Výška uloženej sankcie je primeraná k zisteným nedostatkom. Podľa ustanovenia § 27 ods. 3 SSP, správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy alebo iného zásahu orgánu verejnej správy.
45. Správny súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok zo dňa 21.01.2009 vo veci ... proti Španielsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994 vo veci ... proti Holandsku) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. vo veciach vedených pod sp. zn. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06), podľa ktorých nie je potrebné, aby bola daná podrobná odpoveď na každú vznesenú námietku, ale je vždy potrebné podľa povahy veci reagovať v odôvodnení rozhodnutia na zásadnú a relevantnú námietku.
46. Správny súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým) teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.
47. Z uvedených dôvodov správny súd podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.
48. O trovách konania rozhodol podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 167 a § 168 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný preto mu správny súd nárok na náhradu trov konania

nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému správne mu orgánu správny súd nezistil také okolnosti pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať od žalobcu náhradu trov konania.

49. Toto rozhodnutie sa prijalo pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP, § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.)

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, a to v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorým je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP)

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).

V Prešove dňa 25. októbra 2018

JUDr. Monika Tobiašová
predsedníčka senátu

JUDr. Katarína Morozová Němcová
sudkyňa

JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
sudca

Za správnosť vyhotovenia: ...